

късното византийско изкуство. Фигуритѣ му сж строени въ единъ маниеризъмъ, стигащъ до копиране на византийския канонъ.

48. Жю л ъ П а с к е н ъ — живописецъ и гравьоръ. Натурализиранъ американецъ, роденъ въ България, гр. Видинъ презъ 1885 г. Като дете е работилъ въ бирарията на баща си до 17 годишнината си. После започва самъ да рисува. Работилъ е въ Германия и Парижъ. Обикаля свѣта да разсѣе тежачата му мжка, която го довежда до самоубийство презъ юний 1930 год. Майсторъ на разплутата голата. Единъ отъ строителитѣ на модерната живопись,

49. Негърско изкуство. — Въ втората половина на 19 в. съ бѣгството на Гогенъ къмъ „примитива“ се разви стремежътъ да се потърсятъ нови форми въ „експресивната форма“ на дивачеството, незамърсени отъ старитѣ стилове. Между многото работи има пре-красни творби на незнайния народенъ творецъ, очудващи съ своята изразителность и знание на формата.

50. Рафаело Санцио. Роденъ въ Урбинъ, 1483 г. Синъ на свещеника-живописецъ Иванъ. Отначало се училъ при баща си, после става ученикъ на Перужино. Билъ е въ Флоренция да се запознае съ изкуството на Леонардо да Винчи, Микеланжело, фра Бартоломео, които сж му дълбоко повлияли. Умрѣлъ е на 37 години „на върха на своята слава, предметъ на удивление, ласки, прослава. Неговата смъртъ се е понесла твърде тежко отъ цѣлия Римъ. Всички сж почувствували празнотата отъ загубата на великия майсторъ, който съ своитѣ дѣла е билъ ведрия идеалъ на Ренесанса“. „Най-добриятъ представителъ на ония времена“ — го назовава Микеланжело. Печатаната работа, и на корицата, „Форнарина“ (Хлѣбарката) е въ Кралската академия на Боргезитѣ — Римъ.

Н. Ш.